

СТЕНОГРАФСКИ ДНЕВНИЦИ
на
XXII-то ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
III РЕДОВНА СЕСИЯ

Брой 31

София, вторникъ, 4 февруари

1930 г.

34. заседание

Сръда, 29 януари 1930 година

(Открито отъ подпредседателя А. Христовъ въ 16 ч. 45 м.)

Председателствующа А. Христовъ: Обявлязамъ заседанието за открито.

(Отъ заседанието отсятствуват следните народни представители: Абаджиевъ Йорданъ, Агушевъ Еминъ, Алиевъ Хафузъ Садъкъ, Андреевъ Никола, Апостоловъ Драгомиръ, Баевъ Христо, Бомбовъ Иванъ, Бояджиевъ Стефанъ, Василевъ Григоръ, Гайдаджиевъ Димитъръ, х. Галибовъ Хюсейнъ, Ганчевъ Йорданъ, Герай Мехмедали, Данailовъ Георги, Данчевъ Панаидът, Думановъ д-ръ Никола, Даковъ д-ръ Цвѣтанъ, Ецовъ Борисъ, Илиевъ Христо, Казанаклиевъ Георги, Калайджиевъ Христо, Кошаклиевъ Колю, Козянички Величко, Кулишевъ Георги, Кущаровъ Янко, Кънчевъ Кънчо, Лъкарски Иванъ, Малиновъ Александъръ, Малиновъ Атанасъ, Мариновъ Христо, Мечкарски Тончо, Милановъ д-ръ Кънчо, Митевъ Василь, Митевъ Добри, Муравиевъ Константинъ, Мушановъ Никола, Негенцовъ Досю, Нейковъ Димитъръ, х. Николовъ Иванъ, Николовъ Коста, Панайотовъ Георги Петровъ, Панайотовъ Петъръ, х. Петковъ х. Георги, Пиронковъ Александъръ, Сапунджиевъ Никола, Славовъ Кирилъ, Статевъ Христо, Стефановъ Димитъръ, Стояновъ Христо, Такевъ д-ръ Владимиръ, Тодоровъ Петъръ, Толевъ Борисъ, Христовъ Борисъ, Цвѣтковъ Цвѣтко, Чернооковъ Георги, Юртовъ Георги, Янгъзовъ Теню и п. Янчевъ Иванъ)

Г. г. народни представители! Съобщавамъ ви, че се е поминала народниятъ представител отъ Пловдивската селска околия Рангелъ Барбанаковъ. Моля всички да почетемъ паметта му съ ставане на крака. (Всички народни представители стават на крака и произнасятъ „Богъ да го прости“)

Съобщавамъ на Събранието, че председателството е разрешило отпуски на следните г. г. народни представители:

На г. Христо Илиевъ — 2 дена;
На г. Димитъръ Стефановъ — 1 день;
На г. Тончо Мечкарски — 3 дни;
На г. Христо Стояновъ — 4 дни;
На г. Георги Нешковъ — 5 дни и
На г. Кънчо Кънчевъ — 2 дни.

Народниятъ представител г. д-ръ Никола Думановъ моли да му се разреши единмесеченъ отпускъ по болестъ. Къмъ заявлението си прилага и медицинско свидетелство.

Кonto съмъ съгласни да му се разреши исканиятъ отпускъ, моля, да видигнатъ ръка. Министерство, Събранието приема.

Съобщавамъ на Събранието, че съмъ постъпили следните интерпелации и питания:

Интерпелация отъ народниятъ представители Христо Баевъ, Стоянъ Кърловъ и Георги Данковъ, къмъ г. министра на финансите — относно вноса на зърнени храни отъ чужбина.

Питане отъ сливенския народенъ представител г. Добрин Димитровъ къмъ г. министра на вътрешните работи и народното здраве — относно арести, извършени въ гр. Сливенъ.

Питане отъ провадийския и новопазарския народни представители г. Василь Игнатовъ и г. Петъръ Стояновъ къмъ г. министра на железнниците, пощите и телеграфите

фитъ — относно катастрофата, която е станала съ български парадходъ „Варна“.

Питане отъ търновския народенъ представител г. Стефанъ Пъйчевъ къмъ г. министра на вътрешните работи и народното здраве — относно арести, извършени въ с. Нишуклий, Търновско.

Питане отъ радомирския народенъ представител г. Димитъръ Богдановъ къмъ г. министра на вътрешните работи и народното здраве — относно нещастията, които съмъ споделили селата Долна и Горна Дикания, Радомирско, отъ бура и наводнение.

Питане отъ радомирския народенъ представител г. Дойчинъ Ивановъ къмъ г. министра на вътрешните работи и народното здраве и къмъ г. министра на правосъдието — относно избирането за кметъ на Долнодикански общински съветъ Никола Т. Гаджовъ и за помощникъ кметъ Йорданъ В. Давидовъ, които съмъ първи братовчеди.

Нѣкой отъ говористите: Това е работа на сѫда.

Председателствующа А. Христовъ: Постъпило е също питане отъ плѣвенския народенъ представител г. д-ръ Иванъ Бешковъ къмъ г. министра на вътрешните работи — относно извършени обиски въ кѫщи на жители отъ с. Мъртвица, Плѣвенска околия.

Тия интерпелации и питания ще бѫдатъ изпратени на съответните г. г. министри, за да отговорятъ.

Пристигваме къмъ първа точка отъ дневния редъ — трето четене на законопроекта за изменение закона за т. з. с.

Има думата г. докладчикътъ.

Докладчикъ А. Тодоровъ (д. сг): (Прочита законопроекта изцѣло, заедно съ измѣненията, приети на второ четене)

Председателствующа А. Христовъ: Постъпило е следното предложение отъ народния представител г. Прокопи Йоловъ, приподписано отъ нуждното число народни представители: (Чете): „Къмъ § 1, алинея втора, предъ точката на последната алинея да се прибавя думитъ: „и които нѣматъ собственъ инвентарь“.

Има думата г. Прокопи Йоловъ, за да обясни предложението си.

П. Йоловъ (д. сг): Г. г. народни представители! Моето предложение, което иде да попълни втората алинея на § 1, се отнася за земитъ, дадени на специалисти — единъ въпросъ, който подига най-голъмо негодуване въ населението. Никой не е противъ специалистите, защото се смята, че тѣ като отидатъ въ село и приложатъ на практика своите познания, своята специалност, ще бѫдатъ полезни и на самото население. Обаче тѣ като се процъдираше досега по оземляванията на специалистите, възползвуваха се не онѣзи специалисти, които желаятъ да се предадатъ на земедѣлска работа, а се възползвуваха въ голѣма степенъ ония, които пожелаха да спекулиратъ съ

своята специалност, т. е., имайки качество на специалисти, вземат земята, която имъ се дава по закона, за да бъдат оземлени, и следът това, като нѣматъ никакъвъ инвентаръ, не се установяватъ да живѣятъ на самото място, кѫдето сѫ оземлени, а отъ далечъ управляватъ своето образцово стопанство и затова последното бѣше образцово въ кавички. Азъ нѣма да ви посочвамъ конкретни примери, кѫдето на г. министра и на други просто се казаше така: „Елате, г. министре, да ви заведемъ на „образцовото“ стопанство на специалиста, за да видите, че то е образцово по отношение на това, което не трѣба да бѫде.“

Комисията, която разгледа законопроекта, добави известни ограничения за тия специалисти, т. е. специалистът да изпълни нѣкои условия, за да създаде едно образцово стопанство, отъ което да се ползва и той, и населението, като се поучава отъ неговата специалност. Съ предложението си азъ искамъ ограниченията, които сѫ поставени въ алинея втора на § 1, да се допълнятъ въ той смисълъ, че она специалистъ, който се задължава да живѣе тамъ, кѫдето е оземленъ, въ сѫщото време да отговаря и на нова условие, което се иска за всички земедѣлци, които биватъ оземливани, а то е, да има и собственъ инвентаръ. Защото днесъ имаме това положение: специалистът живѣе въ селото, въ което е оземленъ, обаче като нѣма собственъ инвентаръ, отдава земята, съ която е оземленъ, на изполица, а изполицата, г. г. народни представители, не е образцово стопанство. Изполицата е най-варварската форма на стопанисване, срещу която ние всички сме се противопоставили. Ние искаме специалистът самъ да вземе своя плугъ, самъ да вземе своя инвентаръ и да покаже какъ се работи по-модерно и по-разумно, за да бѫде полезенъ на себе си, на народното сопственство и на България.

И затуй азъ ви моля да се съгласите, щото къмъ ония ограничения, които комисията е възприела, да се притури и това: специалистът да има собственъ инвентаръ. Значи, на онзи специалистъ, който е оземленъ, обаче нѣма собственъ инвентаръ, и който не живѣе на мястото, кѫдето е оземленъ, да му се отнеме земята и да се даде на селянинъ, който има не само собственъ инвентаръ, но който, понеже има голъма нужда отъ земя, самъ ще се впрегне въ плуга да я работи.

Азъ моля и г. министра да се съгласи съ това предложение, защото съ него ще се допринесе за успокояване на ония място, кѫдето има оземлени специалисти, които, обаче, какът казахъ, търгуватъ съ своята специалност. Освенъ това, ще се даде възможност законът да бѫде приложенъ точно по своя смисълъ и своя духъ.

Министър Д. Христовъ: Ако почитаемото Народно събрание се съгласи съ това ограничение, което се предлага отъ уважаемия народенъ представител, азъ нѣмамъ нищо противъ.

Председателствуващ А. Христовъ: Които приематъ направеното предложение отъ народния представител г. Прокопи Йоловъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Министърство, Събранieto приема.

Които приематъ на трето четене докладвания законопроектъ, заедно съ приетата добавка, моля, да вдигнатъ рѣка. Министърство, Събранieto приема. (Вж. прил. Т. II, № 18)

М. Мотевъ (д. сг): Г. председателю! Искамъ да кажа по закона две думи.

Председателствуващ А. Христовъ: Не може, защото се гласува.

М. Мотевъ (д. сг): Азъ нѣма да искамъ измѣнението му, но ще кажа нѣщо, което да се вземе предъ видъ отъ г. министър.

Обаждатъ се: Излишно е.

М. Мотевъ (д. сг): Не е излишно.

Докладчикъ А. Тодоровъ (д. сг): Законътъ се гласува вече.

М. Мотевъ (д. сг): Г. г. народни представители!

Нѣкой отъ говористите: Гласува се вече!

Председателствуващ А. Христовъ: Моля Ви се!

М. Мотевъ (д. сг): Само две думи ще кажа. — Въпръсътъ се касае за алинея втора на чл. 18 отъ закона за трудовитъ земедѣлски стопанства, споредъ която 50% отъ цената на фондовата земя, която се взема отъ община, се дава на последнитѣ.

И. Кемилевъ (д. сг): Това, което говорите, е безпредметно, защото законътъ се гласува вече.

М. Мотевъ (д. сг): Азъ моля г. министър на земедѣлството да нареди, щото тия общини да взематъ своята припадаща се частъ, защото досега нито един левъ не сѫ вземали, а тѣ сѫ гласували въ свой бюджети съответнитѣ приходи.

Обаждатъ се: То мина, мина.

Председателствуващ А. Христовъ: Пристъпваме къмъ точка втора отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за допълнение закона за работата на затворниците.

Моля г. секретаря да докладва законопроекта.

Секретарь В. Игнатовъ (д. сг): (Чете)

„ЗАКОНЪ*

за допълнение закона за работата на затворниците.“

Председателствуващ А. Христовъ: Които приематъ главното на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Министърство, Събранieto приема.

Секретарь В. Игнатовъ (д. сг): (Чете)

„§ 1. Следъ чл. 17 се прибавя следниятъ новъ членъ 17а:

Части отъ меритѣ, съ разрешение на министър на земедѣлството и държавнитѣ имоти, могатъ да бѫдатъ отчуждавани отъ общинскитѣ съвети за построяване на затвори и създаване стопанства и зеленчукови градини при тѣхъ.

До сега дадени са отъ общинскитѣ съвети части отъ меритѣ за построяване на затвори и създаване стопанства и зеленчукови градини при тѣхъ, следъ надлежното разрешение на министър на земедѣлството и държавнитѣ имоти, се считать отчуждени въ полза на съответнитѣ затвори.“

Председателствуващ А. Христовъ: Които приематъ § 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Министърство, Събранieto приема.

Пристъпваме къмъ точка трета отъ дневния редъ — първо четене законопроекта за отпускане държавна еднократна помощъ на чиноветъ на Столичната пожарна команда.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта.

Секретарь В. Игнатовъ (д. сг): (Прочита законопроекта изцѣло, заедно съ мотивитѣ къмъ него — вж. прил. Т. I, № 32)

Председателствуващ А. Христовъ: Има думата народниятъ представител г. Добри Даскаловъ.

Д. Даскаловъ (з. в): (Отъ трибуната) Г. г. народни представители! Съ настоящия законопроектъ, внесенъ по частна инициатива, се иска да се отпусне еднократна помощъ на чиноветъ и служащи въ Софийската пожарна команда въ размѣръ на 135.000 л., а именно: (Чете) „На пожарния командир Юрий Захарчукъ 50.000 л.; на двамата му помощници — по 15.000 л.; и на чиноветъ отъ командата — 70.000 л., която сума да се разпредѣли по заслуги отъ пожарния командиръ“.

Тази практика да се отпуска помощъ на известни служащи, какът е въ случаи на служащи въ Пожарната команда въ София, мисля, че не трѣба да се упражнява по такъвъ начинъ. Азъ не съмъ противъ възнаграждението на ония служащи, които спасяватъ имотите, сградите на български граждани, но не е този начинъ, по който трѣба народното събрание да отпуска помощъ. Защото вие знаете, г. г. народни представители, че не само въ столицата има пожарна команда, че не само въ София има служащи въ пожарна команда. Ако така почнемъ да практикуваме, утре, бѫдете сигурни, че започнатъ да постъпватъ искания за възнаграждаване служащите въ пожарните команди и въ другите градове на царството.

Ние, повторяме, не сме противъ подпомагането на тия служащи, които излагатъ живота си, за да спасяватъ зда-

нията на българските граждани — тъ и безъ това получаватъ малки заплати. Моите сведения за заплатите имъ въ София сѫ следнитѣ: началникътъ на пожарната команда получава по щатъ 7.988 л. месечно; първиятъ му помощникъ — 5.166 л. месечно; вториятъ помошникъ — 4.716 л. месечно, а заплатите на долните чинове сѫ отъ 1.400 л. до 2.700 л. месечно. Заплатите на долните чинове, които се излагатъ и често пъти рискуватъ живота си въ стихийнитѣ пожари, съвършено не отговарятъ на тъхната служба, но не е този начинъ, по който тръбва да се възнаграждаватъ служащите въ една пожарна команда.

Вие знаете, г. г. народни представители, че у насъ има фондъ за подпомагане на пожарникарите. Този фондъ, който се събира отъ осигурителните дружества — последнитѣ внасятъ 10% отъ премиите, които взематъ на направена осигуровка — служи за подпомагане и за организиране на пожарните команди, за купуване инвентаря, автомобили, помпи и всевъзможни други инструменти. Азъ имамъ сведения само за 1927 и 1928 г. какво би тръбвало да постъпли въ този фондъ за подпомагане на пожарните команди. Презъ 1927 г. осигурителните дружества сѫ направили осигуровки за 66.958.000 л., а вънъ отъ България се предполага да сѫ сключени осигуровки за повече отъ 2.000.000 л.; за 1928 г. сѫ направени осигуровки за 73.000.000 л., а вънъ отъ България — пакъ повече отъ 2.000.000 л. Тия суми, обаче — 10% отъ премиите за направените осигуровки, които би тръбвали да постъпятъ въ фонда — не е известно дали сѫ постъпили.

Та, казвамъ, отпускането на суми отъ Народното събрание за подпомагане на служащите при разните пожарни команди не е добра практика и не тръбва да се следва. Вие знаете, г. г. народни представители, че у насъ има градове, които сѫ безъ всъкакви пожарни команди, и села, които сѫ съ повече отъ 1.000 къщи, а нѣматъ никаква пожарна команда, защото цѣлиятъ този фондъ, всички тия суми се насочватъ все въ по-големите градове. Тая служба тръбва да се организира нѣкакъ по-другояче. Мене ми се струва, че за да се подобри пожарникарското дѣло въ цѣла България, а не само въ единъ градъ, всички постъпления въ фонда за пожарникарското дѣло тръбва да се съсрѣдоточатъ въ едно учреждение, което да се грижи за организацията на пожарните командири въ цѣла България, както и за доставката на разни инструменти. Пожарникарското дѣло въ другите страни е организирано изключително отъ осигурителните дружества. Както въ Съединените щати, така и въ Англия пожарникарското дѣло тежи всецѣло на плещите на осигурителните дружества. Тѣ иматъ синдикати на пожарникарското дѣло, които се грижатъ за организацията на пожарните команди. Така би тръбвало и въ малка България да направимъ — да се съсрѣдоточатъ всички срѣдства, всички помощи въ едно учреждение, кѫдето може да се проявява единъ по-добъръ контролъ. Вие знаете, г. г. народни представители, че може да постъпятъ известни суми въ фонда за пожарникарското дѣло, обаче нашите общини по разни причини изразходватъ постъпилите суми по фонда за пожарникарското дѣло за съвършено други цели.

Ето защо, моето мнение е, че пожарникарското дѣло тръбва да се организира, защото, ако Народното събрание по такъвъ начинъ отпуска помощи, при днешната организация на службата, ние съвършено не можемъ да подобримъ пожарникарското дѣло въ страната; ние ще подобримъ положението може би на известни пожарници въ София или въ нѣкои други градове, обаче общото пожарникарско дѣло въ България не ще можемъ да подобримъ.

Ето защо становището на земедѣлската парламентарна група е да се изработи единъ законопроектъ за пожарното дѣло и съ сумите, които постъпватъ въ фонда за пожарникарското дѣло, да може да се организиратъ пожарни команди въ цѣла България. Сега се иска да се отпусне една сума отъ 135.000 л. за пожарната команда въ София. Обаче въ тоя моментъ всѣки отъ васъ знае, че въ страната има много пожарни команди, които се нуждаятъ отъ най-необходимото — доставка на помпи, които да послужатъ за изгасяване на пожари, а по липса на кредити не можемъ да ги доставимъ, вследствие на което много отъ градовете сѫ подложени на огнени стихии, на опожарявания, безъ да може да се спасятъ имотите на българските граждани. Моето мнение е да се изработи единъ законопроектъ за този фондъ, който е определенъ съ закона за градскиѣ общини отъ 1924 г., именно въ чл. 88, точка 17, която гласи, че осигурителните дружества сѫ длъжни да плащатъ 10% отъ осигуровките въ този фондъ. Но това не е достатъчно, защото, както казахъ, при изразходването на тия суми, не може да се упражнява контрола

надъ тия срѣдства, които общините изразходватъ безрезултатно и не може да се постигне нищо.

Съ тия нѣколко думи азъ моля г. министра на външните работи да изработи въ скоро време единъ законопроектъ, за да може да се подобри положението на пожарното дѣло въ цѣла България, а не тия подобрения да се насъзватъ само на едно място. Ние не сме противъ възнаграждението на пожарникарите, но тая система — по частна инициатива да се внася предложение за даване възнаграждение на отдѣлни пожарни команди — не е добра. Съ нея вие ще дадете възможност на другите пожарни комади въ други градове чрезъ своите представители, които иматъ въ Народното събрание, утре-другиденъ да ви сезиратъ съ другъ законопроектъ за искане единократна помошь.

Председателствующъ А. Христовъ: Има думата народниятъ представител г. Никола Кемилевъ.

Н. Кемилевъ (д. сг): (Отъ трибуналата) Г. г. народни представители! Никой отъ насъ не е билъ противъ изказаниетъ мисли отъ преждеворишия ораторъ; никой отъ насъ не съмът, че пожарното дѣло въ България тръбва да биде занемарено. Но въ случаи въпросътъ е съвършено отдѣленъ отъ това, което развива ораторътъ. Безспорно, правителството тръбва да вземе инициативата да създаде единъ законъ за пожарното дѣло въ България, да се урегулира тази служба, безспорно, съгласенъ съмъ, малко сѫ платени тѣзи, които спасяватъ нашите домове, а често пъти и нашия животъ, рискувайки своя. До тукъ азъ съмъ съгласенъ съ него. Но не мога да разбера да се атакува едно законодателно предложение, въ което личатъ подписите на народни представители отъ всички парламентарни групи; не мога да разбера становището на земедѣлската група, че не могло да се отпуска такава единократна помошь за награда. Но случаятъ съ внасянето на това предложение, подписано отъ тукъ (Сочи лѣсницата) и отъ тукъ (Сочи лѣвицата) и отъ всички страни, е съвършено другъ. Вие помните пожара въ Военната фабрика, единъ държавенъ институтъ, кѫдето се стояха десетки милиона лева държавни пари. На мене и на васъ е позната онай съмълостъ, дързостъ и храбростъ, съ която се потуши пожарътъ въ Народното събрание. Ако вие бѣхте тукъ, когато инструкторътъ на тая пожарна команда се качваше съ стълба тамъ, кѫдето е българскиятъ флагъ, когато му казваше, че таванътъ ще падне, а той казваше, че флага нѣма да снеме, че флагътъ нѣма да изгори...

Г. Желѣзковъ (раб): На главата на Демократическия говоръ гори големъ огънъ, та има нужда отъ добра пожарна команда, която тръбва да се плати добре.

Н. Кемилевъ (д. сг): Вие ще мѣлчите! Не Ви е срамъ! Комунистъ такъвъ!

К. Куневъ (д. сг): Тѣ съжаляваха, че пожарната команда не остави знамето да изгори.

Н. Кемилевъ (д. сг): Когато е въпростъ за флага, вие го поругавате.

Това предложение бѣше резултатъ на спонтанно желание, изразено отъ тукъ (Сочи лѣсницата) и отъ тукъ (Сочи лѣвицата). Нѣма да ви посочвамъ имена на народни представители говориши, които сѫ подписали това предложение, но его въ него личатъ имена на опозиционни народни представители: г. Георги Марковъ, г. Янко Сакъзовъ, г. Омарчевски г. Петковъ, г. Кулишевъ, г. Борисъ Павловъ. Кажете ми коя парламентарна група не е застъпена въ това предложение, съ което се цели да се възнагради храбростта и самоотвержеността, проявени при спасяване сградата на Народното събрание?

Така щото моята задача или задачата на вносителите на това предложение не е да създадатъ единъ лошъ прецедентъ. Но случаятъ съ пожара въ Народното събрание предизвика това предложение. Безспорно, вашите идеи сѫ прави, азъ съмъ съгласенъ, че въ пожарното дѣло въ България тръбва да се тури редъ, тръбва да се създаде единъ законъ, да се види кѫде отиватъ тѣзи фондове, тѣ че подарайки. Но възнаграждението въ случаи, което се предвижда въ предложението, подписано отъ всички ни, азъ ви моля, г. г. народни представители, да не го съмѣтате като специално допълнително възнаграждение, да не го съмѣтате като нѣщо, което се дава въ плюсъ надъ това, което се дава на други пожарни команди, но да се съмѣта като награда отъ българското Народно събрание за единъ вънчесълъненъ дѣлъ.

Председателствуващъ А. Христовъ Никой не иска думата. Ще пристъпимъ къмъ гласуване.

Моля, които приематъ на първо четене докладвания законопроектъ, да вдигнатъ ръка. Малцинство.

Н. Кемилевъ (д. сг): Оттеглямъ предложението си, понеже тъзи, които съмъ подписали, че поддържатъ предложението, г. Георги Марковъ и г. Омарчевски, се отказватъ отъ него.

К. Куневъ (д. сг): Болшинство е, г. председателю! Гласувайте втори пътъ.

Председателствуващъ А. Христовъ: Г. Кемилевъ оттегля предложението си.

М. Маджаровъ (д. сг): Да се гласува втори пътъ.

Н. Кемилевъ (д. сг): Моля да се провърши вотътъ, понеже се оспорва.

Д. Карапашевъ (д): Вносителът г. Кемилевъ не може да оттегли едно предложение, което е подписано и отъ други народни представители. Това оттегляне не е правилно.

Н. Кемилевъ (д. сг): Право е, съгласенъ съмъ съз. г. Карапашева и моля да се провърши вотътъ и да се види дали има большинство или меньшинство за моето предложение.

Председателствуващъ А. Христовъ: Г. Кемилевъ! Вие го оттеглихте.

Н. Кемилевъ (д. сг): Г. председателю! Азъ не мога да оттегля предложението по простата причина, че то е подписано и отъ други народни представители. Ако получи меньшинство, то пада — нѣма защо да го оттеглямъ. Но понеже се оспорва вотътъ, моля да провърите.

Председателствуващъ А. Христовъ: Понеже има оспорване . . .

Г. Чешмеджиевъ (с. д): Нѣма оспорване. Той го оттегли, понеже констатира, че има меньшинство.

Н. Кемилевъ (д. сг): Моля, провърете вота, г. председателю!

Председателствуващъ А. Христовъ: Понеже има оспорване . . .

Г. Чешмеджиевъ (с. д): Нѣма оспорване, бѣше сигурно меньшинство.

Д. Жостовъ (мак): Като е меньшинство, защо се боите, г-да?

Г. Чешмеджиевъ (с. д): Кой оспорва?

Н. Кемилевъ (д. сг): Г. председателю! Господата съмъ на друго становище. Ако предложението получи меньшинство, безпредметно е да го оттеглямъ. Понеже се оспорва дали бѣше меньшинство или большинство, азъ моля да се провърши вотътъ.

Председателствуващъ А. Христовъ: Понеже се оспорва вотътъ, ще се гласува повторно. Моля, които приематъ на първо четене прочетения законопроектъ, да вдигнатъ ръка.

Моля квесторътъ г. Тома Христовъ да преброи гласовете.

Квесторъ Т. Христовъ (д. сг): (Следъ преброяването на гласовете) Большинство е.

Х. Баралиевъ (с. д) и други: Нѣма большинство.

К. Куневъ (д. сг): Какво искате сега — большинство е.

Председателствуващъ А. Христовъ: Малцинство. Събрали не приема.

Пристигналиме къмъ точка четвърта отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за освобождаване гарантитъ на отчетниците, служили при Борисовградското мирово съдилище и при Трънския окръженъ съдъ — на Бръзнишкия съдебенъ изпълнителенъ участъкъ, зданията на които съмъ били опожарени и пр.

Моля секретаря да го докладва.

Секретарь В. Игнатовъ (д. сг): (Чете)

ЗАКОНЪ*

за освобождаване гарантитъ на отчетниците, служили при Борисовградското мирово съдилище и при Трънския окръженъ съдъ — на Бръзнишкия съдебенъ изпълнителенъ участъкъ до 23 августъ 1927 г., а при изпълнителния участъкъ до 19 мартъ 1928 г. включително, зданията на които съмъ били опожарени на 23 августъ 1927 г. и на 19 мартъ 1928 г.

Председателствуващъ А. Христовъ: Които приематъ за-главието на законопроекта, моля, да вдигнатъ ръка. Мно-зинство, Събранието приема.

Секретарь В. Игнатовъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 1. Гарантитъ на всички длъжностни лица, служили при Борисовградското мирово съдилище до 23 августъ 1927 г. и при Трънския окръженъ съдъ — на Бръзнишкия съдебенъ изпълнителенъ участъкъ до 19 мартъ 1928 г., зданията на които съмъ били опожарени отъ пожарите, из-бухнали въ тъхъ на 23 августъ 1927 г. и на 19 мартъ 1928 г., ще се освобождаватъ по удостовърение, издадени отъ респективното учреждение за времето, презъ което съмъ служили при него, съ които да се удостовърява, че архивите и други книжа и ценности съмъ изгоряли, вследствие на което длъжностните лица не могатъ да се отчетатъ, и че учреждението е съгласно да се освободи дадената отъ тъхъ гаранция.“

Председателствуващъ А. Христовъ: Които приематъ чл. 1, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретарь В. Игнатовъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 2. Длъжностните лица, които съмъ отчетници предъ Върховната и окръжните съдебни палати, да представятъ решение отъ последните за редовното имъ отчитане, ако отчетите имъ съмъ били представени въ палатата. Въ про-тивенъ случай да представятъ удостовърение отъ същите за това, че отчетите имъ не съмъ били изпратени въ нея за провърка“.

Председателствуващъ А. Христовъ: Които приематъ чл. 2, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристигналиме къмъ точка пета отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за гербовия налогъ.

Моля г. докладчикъ да го докладва.

Н. Пандаревъ (д. сг): Законопроектътъ миналъ ли е въ комисията?

С. Мошайовъ (д. сг): Той е поставенъ на второ четене, но не е миналъ въ комисията.

Председателствуващъ А. Христовъ: Тогава разглеждането на законопроекта се отлага.

Пристигналиме къмъ шеста точка отъ дневния редъ — докладъ на прошетарната комисия.

И. Гавалюговъ (д. сг): Нѣма г. министра на финансите.

Министъръ Р. Маджаровъ: Г. министъръ на финансите е тукъ. Ей сега ще го повикатъ (Министъръ В. Моловъ влиза въ залата)

Председателствуващъ А. Христовъ: Има думата до-кладчикътъ г. Йорданъ Гавалюговъ.

К. Томовъ (з): Снощи, съ съгласието на г. министра на финансите, се взе решение отъ Народното събрание да разглеждаме прошения въ петъкъ, като въ дневния редъ се обозначи точно по кой списъкъ ще се разглеждатъ прошения.

И. Гавалюговъ (д. сг): Списъците ще бѫдатъ по реда на нумерата си.

Министъръ В. Моловъ: Списъците ще бѫдатъ по редъ: първи, втори, трети и пр. Кой е Вашиятъ списъкъ, г. докладчикъ?

Докладчикъ И. Гавалюговъ (д. сг): Списъкъ първи.

* За текста на законопроекта, принятъ на първо четене, вж. пр. Т. I, № 1.

П. Анастасовъ (с. д.): Реши се така, за да бъдат увомени г. г. министрите.

Министъръ В. Молловъ: Уведомени съм.

Председателствуващъ А. Христовъ: Ще се докладва по списъкъ първи, пореденъ № 14.

Докладчикъ И. Гавалюговъ (д. сг.): Г. г. народни представители! Постъпила е молба от Радомиръ Гаевъ, бившъ чиновникъ при Дирекцията на полицията. Като служебно лице той е участвувал въ всички по-важни произшествия. През февруари 1924 г. е взел участие при залавяне анархиста на ул. „Доростол“, раненъ е билъ въ дълния кракъ. Открилъ е и е заловилъ анархиста Саржилиевъ при с. Килифарево. По-късно е взел участие при залавяне атентатора-разбойникъ Иванъ Христовъ Пашата, който поставил взрива въ Военния клубъ. При атентата въ Катедралата тежко е билъ раненъ въ дълния кракъ. За него да заслуги билъ е награденъ съ бронзовъ медалъ за заслуга съ корона.

Представя две медицински свидетелства, отъ които се вижда, че има нужда отъ лъкуване. Пенсия не му е била дадена.

Комисията, като взе предъ видъ представените документи, а именно административния актъ и медицинските свидетелства, както и обстоятелството, че отъ Министерството на вътрешните работи и народното здраве съму били дадени 20.000 л. и отъ Дружеството за борба съ престъпността — 5.000 л., реши да му се отпусне една помощъ отъ 15.000 л.

Моля ви да приемете това решение на комисията.

Председателствуващъ А. Христовъ: Които приематъ решението на прошетарната комисия, да се отпусне на Радомиръ Гаевъ, отъ гр. София, еднократна държавна помощъ въ размъръ на 15.000 л., моля, да вдигнатъ ръка. Минизинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ първи, пореденъ № 15.

Докладчикъ И. Гавалюговъ (д. сг.): Г-да! Въ Карабунарска околия, Бургазки окръгъ, до самата граница, има едно село — Турско-Алагюнъ. Селото сега е българско. До 1912/913 г. това село е броило около 30 къщи, а въ последствие, когато дошли бълганици, то се е увеличило до 80—90 къщи. Тия хора нѣмали нито училище, нито даже параклисъ. Тѣ решили да си направятъ черква. Тѣ сѫ готови да дадатъ материали за постройката, както и трудъ, но имъ липсватъ парични срѣдства. За да могатъ да си направятъ черквата, тѣ молятъ въ своето заявление да имъ се отпусне една еднократна помощъ отъ 100.000 л. Комисията реши, обаче, да имъ се отпустне само 50.000 л. Това село е познато на нѣкои наши колеги.

Моля да се приеме това решение.

Министъръ В. Молловъ: Щомъ е за черква на едно по-гранично село, не мога да се противопоставя.

Председателствуващъ А. Христовъ: Ще се гласува. Които приематъ решението на прошетарната комисия, да се отпустне на църковното настоятелство въ с. Турско-Алагюнъ, Карабунарска околия, еднократна държавна помощъ въ размъръ на 50.000 л., моля, да вдигнатъ ръка. Минизинство, Събранието приема.

Има думата докладчикът г. Георги Симеоновъ.

И. Петровъ (д. сг.): Искамъ думата.

Председателствуващъ А. Христовъ: Има думата народниятъ представител г. Иванъ Петровъ.

И. Петровъ (д. сг.): Г. г. народни представители! Снощи взехме решение докладчикъ на прошетарната комисия да ставатъ по списъци: като се почне отъ първия списъкъ, ще се изчерпатъ всички заявления по него и следъ туй ще се мине къмъ другът списъци. Сега се яви г. Гавалюговъ и ни докладва две заявления отъ първия списъкъ. Понеже нѣма готови други докладчици, минава се къмъ другъ списъкъ и сега, както виждате, ще ни докладва г. Симеоновъ. Следъ туй ще дойде другъ списъкъ и т. н. Значи, не се изпълнява снощищото решение, че въ определенъ денъ, напр., въ петъкъ, ще има докладъ на прошения, ще се докладватъ най-напредъ прошенията по списъкъ първи. Следователно, сега трѣбва всички докладчици, които иматъ да докладватъ заявления по него, да ги докладватъ тукъ и да се вземе съответното решение.

К. Томовъ (з.): Така се реши снощи.

Докладчикъ Г. Симеоновъ (д. сг.): Азъ ще почна отъ четвъртия списъкъ.

И. Петровъ (д. сг.): Азъ мисля, че е най-хубаво да опредѣлимъ известенъ денъ, когато ще има докладъ на прошетарната комисия, като се почне отъ първия списъкъ и се изчерпатъ всички прошения по него.

Министъръ В. Молловъ: Азъ бихъ молилъ да дадемъ петъ минути почивка, за да можемъ да съберемъ нуждните сведения отъ докладчикъ.

С. Савовъ (д. сг.): Г. председателю! Искамъ думата.

Председателствуващъ А. Христовъ: Имате думата.

С. Савовъ (д. сг.): Да не си играемъ на орѣхи. Вчера Събранието взема категорично решение, когато въ днения редъ ще се слага докладъ на прошетарната комисия, да се съобщава по кои списъци ще се докладва.

Нѣкой отъ съверистите: Имаме решение.

С. Савовъ (д. сг.): Въ днения редъ на днешното заседание не е казано, че ще се почне отъ първия списъкъ и ще се стигне до еди кой си списъкъ. Защо сега се създава такава практика: изоставя се първиятъ списъкъ и се минава къмъ разглеждането на списъкъ XVII?

Министъръ В. Молловъ: Нѣма такова нѣщо. Не се минава къмъ списъкъ XVII.

С. Савовъ (д. сг.): Азъ моля да се спази снощищото ни решение.

Министъръ В. Молловъ: Азъ моля всички заявления отъ 1, 2, и 3 списъкъ да бѫдатъ събрани и да бѫдатъ разгледани още сега. Народното събрание знае, че списъците ще се разглеждатъ подъ редъ, молбите сѫ въ канцелариите на Народното събрание и могатъ да бѫдатъ взети и докладвани. Ето, азъ имамъ тукъ всички списъци и заявлениета могатъ да бѫдатъ докладвани едно по едно, подъ редъ.

Д. Богдановъ (д.): Това е така, г. министре, обаче г. г. докладчикът не знае, че днесъ ще има докладъ на прошетарната комисия и не сѫ дошли.

Министъръ В. Молловъ: Азъ ще докладвамъ. Какво можна има въ това, да се направи такъвъ единъ докладъ?

Д. Богдановъ (д.): Нѣма да си играемъ тукъ.

Министъръ В. Молловъ: Това не е игра, но ако мислите така, тогава азъ ще настоявамъ съвършено да се изостави докладътъ на прошетарната комисия. Но вие ще бѫдете противъ.

Д. Богдановъ (д.): Снощи Събранието реши едно, а днесъ се измѣни.

Министъръ В. Молловъ: Правимъ точно това, което реши Събранието, но не се реши докладчикът да бѫдатъ непремѣнно тукъ; могатъ да докладватъ и нѣкои секретари.

Председателствуващъ А. Христовъ: Има думата народниятъ представител г. Страшимиръ Георгиевъ.

С. Георгиевъ (д. сг.): Това, което вършимъ сега, не е въ разрѣзъ съ снощищото ни решение. Ако нѣкои докладчици ги нѣма сега тукъ, за да докладватъ прошения по реда на списъците, азъ сѫмъ, че работата на Народното събрание не може да се спре само за това, и, следователно, нѣма игра на орѣхи, както твърди г. Стоимент Савовъ.

Д. Богдановъ (д.): Това е осукване.

С. Георгиевъ (д. сг.): Ако докладчикът по първия списъци, които не сѫ се явили днесъ, се явятъ въ следующето заседание, тогава ще докладватъ. Защо поради това, че единъ докладчикъ сѫ нередовни и не сѫ се явили, трѣбва да отлагаме работата на Събранието? Толкова повече, че въ продължение на цѣли години сѫ се натрупали грамадни материали въ прошетарната комисия, . . .

Д. Богдановъ (д): Благодарение на тази практика.

С. Георгиевъ (д. сг): . . . които не съм били редовно разглеждани и е създадено въ обществото убеждение, че само заседаваме, без да вършимъ до край сная работа, която по длъжност тръбва да вършимъ.

Ето защо, според менъ, днесъ тръбва да продължимъ разглеждането на заявлениета по ония списъци, по които докладчиците съм тукъ.

Председателствуващъ А. Христовъ: Г-да! Давамъ 15 м. почивка, докато г. г. докладчиците се споразумятъ, по кой редъ ще се докладватъ списъците.

(Следът отдихъ)

Председателствуващъ А. Христовъ: (Звъни) Заседанието продължава.

Съобщавамъ на Събранието, че е постъпило по частна инициатива предложение за признаване собствеността на землищата от гр. Пловдивъ, които съм оземлени по земята за т. з. с. и съм направили трайни подобрения на даната имъ земя. (Вж. прил. Т. I, № 33)

Вносители на това предложение съм народните представители г. г. Борисъ Христовъ, Никола Аретовъ, Ангел Томчевъ, Владимиръ Христодуловъ и др. Предложението е приподписано отъ нуждното число народни представители.

Това предложение ще бъде напечатано, раздадено и поставено на дневенъ редъ.

Постъпило е отъ Министерството на външните работи и на изловъдните и Министерството на финансите предложение за одобрение на подписанието въ Хага на 20 януари 1930 г. сподоги относително уреждането на въпроса за българските репарации и за българските имоти, секвентирани въ Ромъния. (Вж. прил. Т. I, № 34)

Това предложение ще бъде раздадено и поставено на дневенъ редъ.

Има думата докладчикът г. Колоянъ Маноловъ.

Ще се докладва по списъкъ II пореденъ № 38.

Докладчикъ К. Маноловъ (зан): Г. г. народни представители! Селото Коркуть, Варненска околия, е на самата граница. То иска да му се даде гората на с. Карадиево, което е останало въ ромънска територия, а гората му — въ българска територия.

Министерството на земеделието е дало съгласие да му се даде гората, като е определило да се заплати по 500 л. на декаръ.

Комисията при второто разглеждане намери, че селото е въ невъзможност да я плати и реши да му се отпусне гората бесплатно.

Р. Василевъ (д. сг): Нека да се обясни, че това село е съседно на с. Карадиево и гората му остава оттъкъ границата. Значи, въ същност двете села размънятъ горите си.

Д. Зографски (з. в): Разбрано.

Председателствуващъ А. Христовъ: Които приематъ решението на комисията, да се отстъпи бесплатно на жителите на с. Карадиево, останало въ ромънска територия, гората, което съм необходими. Сега селото иска да му се отстъпи бесплатно държавната гора, състоща се отъ две части — едната отъ 1.800 декара, а другата отъ 200 декара, частите — едината отъ 1.800 декара, а другата отъ 200 декара, което е взето предвид положението на българо-ромънската граница и именуващи се „Деве-бурунъ-дюзю-мери“ и „Токатъ-меше-мери“.

Министерството на земеделието и държавните имоти е дало съгласието си да му се отстъпи тази гора, като заплати по 750 л. декаръ.

Комисията, като все предъ видъ окаяното положение на това село, че то не може да плати, защото нѣма доходи, реши да му се отпусне гората бесплатно.

Председателствуващъ А. Христовъ: Които приематъ решението на комисията, да се отстъпи бесплатно на жите-

лите на с. Крумово, Варненска околия, държавната гора „Батово“, а именно: мястностите „Деве-бурунъ-дюзю-мери“, около 2.000 декара, и „Токатъ-меше-мери“, около 450 декара, моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събралието приема.

Ще се докладва по списъкъ III пореденъ № 66.

Докладчикъ К. Маноловъ (зан): Стефанъ Константиновъ, жителъ на гр. Варна, презъ 1924 г. е доставилъ на Практическото рибарско училище манилови вѣжа. Понеже не ги е доставилъ въ законния срокъ, тръбвало да му събератъ една глоба равна на 3%. Но когато съм правили поемните условия, понеже на пишущата машина нѣмало знака „%“, а имало знака „‰“, писано било 3%, вместо 3%, и поради тази грѣшка му събрали глоба 3%, вместо 3%. Министъръ на финансите г. Молловъ е подписалъ, че следва да му се върне надвзетата сума, понеже му е събрана глоба 3%, вместо 3%. Сумата възлиза на 14.889.60 л.

Комисията намери, че тръбва да му се върне надвзетата сума, и моли Народното събрание да се съгласи.

Председателствуващъ А. Христовъ: Които приематъ решението на комисията, да се повърне на Стефанъ Константиновъ, отъ гр. Варна, сумата 14.889.60 л., неправилно събрана глоба за ненавременно изпълнение договоръ за доставка на манилови вѣжа за Практическото рибарско училище въ гр. Варна презъ 1924 г., моля, да вдигнатъ рѣка. Министерство, Събралието приема.

Има думата докладчикът г. Димитъръ Богдановъ.

Докладчикъ Д. Богдановъ (д): (Идва на трибуната)

И. Бояджийски (д. сг): По кой списъкъ ще докладватъ?

Докладчикъ Д. Богдановъ (д): По списъкъ X.

Т. Стоилковъ (д. сг): Списъкъ I е изчерпанъ.

Н. Кемилевъ (д. сг): Нали се реши да се докладватъ списъците по редъ?

Министъръ В. Молловъ: Има решение да се докладватъ списъците по редъ. Сега, желателно е да се съобщи, кои списъци ще се докладватъ.

П. Анастасовъ (с. д): Решението бѣше да се докладватъ пътъкъ и никой отъ докладчиците не съм готови, г. министре.

Министъръ В. Молловъ: Има прошения отъ юли 1927 г. Значи, не съм готови оттогава досега? Дайте ми прошенията, азъ ще ги докладвамъ.

П. Анастасовъ (с. д): Нѣма ги прошенията!

Министъръ В. Молловъ: Какъ да ги нѣма? Значи, въ кѫщи ги държите!

Г. Ангеловъ (д. сг): Първиятъ и вториятъ списъци съм изчерпани.

Министъръ В. Молловъ: Да се постъпи, както намери Събранието за добре. Азъ нѣмамъ нищо противъ.

Докладчикъ Д. Богдановъ (д): Ще докладвамъ по списъкъ X.

Министъръ В. Молловъ: Е, не може отъ списъкъ X. Има прошения отъ списъци III и IV.

Т. Стоилковъ (д. сг): Нека докладва, г. министре. Другите не съм готови.

Министъръ В. Молловъ: Азъ не съмъ повдигалъ този въпросъ. Повдигна го Народното събрание. Народното събрание реши да се докладватъ прошенията по реда на списъците: по първи, втори, трети, четвърти и т. н. Ние започнахме по списъкъ I и решихме да се прекъсне заседанието, за да се събератъ заявленията отъ първите списъци. Сега докладчикът иска да докладва отъ списъкъ X. Това значи да обрнемъ решението на Народното събрание. Ето кѫде е работата. Азъ нѣмамъ нищо противъ да се докладва по този списъкъ, но предъ видъ решението, което е взето Народното събрание, азъ питамъ, нѣма ли за докладване прошения отъ предидущите списъци?

Обаждатъ се: Има.

Министъръ В. Молловъ: Тогава ще минемъ къмъ тъхъ.

Н. Кемилевъ (д. сг): Г. министре! Азъ бихъ молилъ да се съгласите да се вдигне заседанието сега, за да могатъ г. г. докладчиците по списъците I и II да бъдатъ готови, защото ако сега се докладва по III или по V списъкъ, следъ това ще имаме докладъ по I и II и пакъ ще се получи същото.

И. Гавалюговъ (д. сг): Освенъ това всички членове на комисията не сѫ тукъ.

Председателствуващъ А. Христовъ: Има думата г. министъръ на външните работи.

Министъръ А. Буровъ: Г. г. народни представители! За да нѣма тѣзи пререкания и за да не влизаме въ противоречие съ вата, който взе Камарата, нека не се занимаваме по-нататъкъ съ прошенията, а да прекратимъ сега заседанието, като въ дневния редъ за идущето заседание, което да бѫде въ понедѣлникъ, се постави като първа точка одобрение на склонението въ Хага конвенции.

Освенъ това, понеже петъкъ остава между два неработни дни, азъ предлагамъ да се вдигне заседанието за въ понедѣлникъ, като въ замѣна на петъчното заседание, което ще изоставимъ, да имаме заседание въ понедѣлникъ. Това, г-да, е за ваше удобство. При туй добавямъ, че въ понедѣлникъ министрите-делегати въ Хага ще иматъ честта да направятъ едно предварително изложение за съдѣржанието на конвенциите и тѣхното значение. Моля, да се одобри този дневенъ редъ.

Председателствуващъ А. Христовъ: Които приематъ направеното предложение, щото въ следующето заседание, което да бѫде въ понедѣлникъ, като първа точка въ дневния редъ да бѫдатъ поставени на трето четене законопроектите, приети днесъ на второ четене, а следъ туй да се постави одобряване предложението за одобрение склонен-

ченитѣ въ Хага конвенции и спогодби, моля, да си вдигнагъ рѣжката. Минизинство, Събранието приема.

Има думата народниятъ представителъ г. Кръстю Пастуховъ.

К. Пастуховъ (с. д): Както ми е известно, спогодбите ще минатъ на едно четене и добре е предварително да има изложение по тѣхъ.

Министъръ А. Буровъ: Ще има.

К. Пастуховъ (с. д): По-рано четохме, че г. министърътъ на финансите и г. министърътъ на външните работи ще направятъ изложение и предъ съответната комисия — така е било досега — понеже спогодбата или се приема, или се отхвърля.

Министъръ А. Буровъ: Ще отговоря веднага. Ако мислите, че въ понедѣлникъ народните представители ще могатъ да се събератъ преди обѣдъ, съгласенъ съмъ да свикаме двестъ комисии въ понедѣлникъ. Но азъ съмъ тъмъ, че нѣма никаква загуба, ако въ вторникъ преди обѣдъ се свикатъ комисиите, следъ като се направи тукъ официалното публично изложение, като се допълни съ изложението и разискванията зарано въ вторникъ предъ комисиите.

К. Пастуховъ (с. д): Азъ искамъ да допълни само — да не би да се избръза, тутакси следъ Вашето изложение да ни се каже: почвате да дебатирате, понеже спогодбите сѫ поставени на дневенъ редъ.

Министъръ В. Молловъ: На другия денъ ще почнатъ дебатите.

Председателствуващъ А. Христовъ: Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 19 ч.)

Подпредседателъ: **А. ХРИСТОВЪ**

Секретаръ: **В. ИГНАТОВЪ**

Началникъ на Стенографското отдѣление: **Д. АНТОНОВЪ**

СЪДЪРЖАНИЕ

	Стр.
Отпуски, разрешени на народните представители: Христо Илиевъ, Димитър Стефановъ, Тончо Мечкарски, Христо Стояновъ, Георги Нешковъ, Кънчо Кънчевъ и д-ръ Никола Думановъ	707
Народни представители — починалъ. Съобщи се, че е починалъ народниятъ представител Рангелъ Барбаниаковъ и се почете паметта му съставяне на крака	707
Запитване отъ народните представители Христо Басевъ, Стоянъ Кърловъ и Георги Данковъ къмъ министра на финансите — относно вноса на зърнени храни отъ чужбина. (Съобщение)	707
Питания:	
1. Отъ народния представител Добри Димитровъ къмъ министра на вътрешните работи и народното здраве — относно арести, извършени във гр. Сливенъ. (Съобщение)	707
2. Отъ народните представители Василь Игнатовъ и Петър Стояновъ къмъ министра на железнниците, пощите и телеграфите — относно катастрофата съзъ българския пароходъ „Варна“. (Съобщение)	707
3. Отъ народния представител Стефанъ Пътчевъ къмъ министра на вътрешните работи и народното здраве — относно арести, извършени във с. Нишуклий, Търновско. (Съобщение)	707
4. Отъ народния представител Димитър Богдановъ къмъ министра на вътрешните работи и народното здраве — относно нещастията, които съзъ спътните селата Долна и Горна Диканя, Радомирско, отъ бура и наводнение. (Съобщение)	707
5. Отъ народния представител Дойчинъ Ивановъ къмъ министра на вътрешните работи и народното здраве и министра на правосъдието — относно избирането двама първи братовчеди за кметъ и помощникъ-кметъ на Долnodиканския общински съветъ, Радомирско, (Съобщение)	707
6. Отъ народния представител д-ръ Иванъ Бешковъ къмъ министра на вътрешните работи и народното здраве — относно извършени обиски във къщите на жители отъ с. Мъртица, Първенска околия. (Съобщение)	707
Законопроекти:	
1. За изменение закона за трудовите земедълски стопанства. (Трето четене — приемане)	707
2. За допълнение закона за работата на затворниците. (Второ четене — приемане)	708
3. За отпускане държавна единократна помош на чиновете на Столичната пожарна команда. (Не-прието)	708

	Стр.
4. За освобождаване гарантитъ на отчетниците, служили при Борисовградското мирово съдлище и при Трънския окръжен съдъ — на Бръзнишкия съдебен изпълнителен участъкъ, при първото до 23 август 1927 г., а при изпълнителния участъкъ до 19 мартъ 1928 г. включително, зданията на които съзъ били опожарени на 23 август 1927 г. и на 19 мартъ 1928 г. (Второ четене — приемане)	710
5. За признаване собствеността на ония жители отъ гр. Пловдивъ, които съзъ били оземлени по закона за т. п. с. и съзъ направили трайни подобрения върху дадената имъ земя. (Частно предложение) (Съобщение)	712
Предложение за одобрение на подписанието въ Хага на 20 януари 1930 г. спогодби относно уреждането на въпроса за българските репарации и за българските имоти, секвестирани въ Романия. (Съобщение)	712
Прошения:	
1. Гацевъ Радомиръ, отъ гр. София — да се отпусне на Радомиръ Гацевъ, отъ гр. София, единократна държавна помошъ въ размъръ 15.000 л. (Прието)	711
2. Турско-Алагюнь, село отъ Карабунарска околия, църковното настоятелство — да се отпусне на църковното настоятелство въ с. Турско-Алагюнь, Карабунарска околия, единократна държавна помошъ въ размъръ 50.000 л. (Прието)	711
3. Коркуть, село отъ Варненска околия — да се отстъпи на жителите на с. Коркуть, Варненска околия, държавната гора „Батово“, а именно: мястностите „Деве-бурунъ-дюзовъ-мери“, около 2.200 декари, „Токатъ-меше-мери“ около 450 декара безплатно. (Прието)	712
4. Крумово, село отъ Варненска околия — да се отстъпи на жителите на с. Крумово, Варненска околия, държавната гора „Батово“, а именно: мястностите „Деве-бурунъ-дюзовъ-мери“, около 2.200 декари, „Токатъ-меше-мери“ около 450 декара безплатно. (Прието)	712
5. Константиновъ Стефанъ, отъ гр. Варна — да се повърне на Стефанъ Константиновъ, отъ гр. Варна, сумата 14.889.60 л., неправилно събрания глоба за ненавременно изпълнение договоръ за доставка на манилови въжа за Практическото рибарско училище въ гр. Варна презъ 1924 г. (Прието)	712
7. Дневенъ редъ за следващето заседание.	713